

YUNUS SÛRE-İ ŞERİF'İ

(10. Sûre)

(Mekke döneminde inmiştir. 109 âyettir.)

Bismillâh irrahmân irrahîm.

- 1.** Elif. Lâm. Râ. Bunlar hikmet dolu Kitab'ın âyetleridir.
- 2.** Kendi içlerinden bir kişiye: "İnsanları uyar ve iman edenleri müjdele. Şüphesiz ki Rableri katında kendileri için bir Kadem-i sıdk (doğruluk makamı) vardır." diye vahyetmemiz, insanlar için şaşılacak bir şey mi oldu? Kâfirler "Muhakkak ki bu, apaçık bir büyücüdür." dediler.
- 3.** Rabb'iniz o Allah'tır ki gökleri ve yeri altı günde yarattı. Sonra Arş'ı istivâ etti (Arş üzerinde hükümran oldu). Buyruğunu icrâ eder (yarattıklarını yönetir). O'nun izni olmadan hiç kimse şefaet edemez. İşte Rabb'iniz olan Allah budur, siz O'na ibadet ediniz. Düşünmüyor musunuz?
- 4.** Hepinizin dönüşü O'nadır, bu Allah'ın hak olan vaadidir. Şüphesiz ki O önce yaratır, sonra da, iman edip sâlih amel işleyenlere adaletle mükâfat vermek için (onları huzuruna) geri çevirir. Küfredenlere gelince, onlar için kaynar sudan bir içki ve inkârlarından dolayı da acıklı bir azap vardır.
- 5.** Güneşi ışık, ay'ı nur yapan, yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için aya menziller (konak yerleri) tayin eden O'dur. Allah bunları ancak hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için âyetlerini birer birer açıklar.
- 6.** Gece ve gündüzün birbirini takip etmesinde, Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde, O'ndan korkup sakınan bir topluluk için nice âyetler (deliller) vardır.
- 7.** Bize kavuşmayı ummayanlar, dünya hayatına râzı olarak, onunla tatmin olanlar ve âyetlerimizden habersiz bulunanlar var ya!
- 8.** İşte onların kazandıklarına karşılık varacakları yer ateştir!
- 9.** İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, şüphesiz ki Rableri imanları sebebiyle altlarından ırmaklar akan nimet cennetlerine erdirir.
- 10.** Oradaki duâları: "Seni tesbih ve tenzih ederiz Allah'ım!"dır. Aralarındaki temennileri: "Selâm"dır. Duâlarının sonu da şudur: "Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur."
- 11.** Eğer Allah, insanlara hayrı çarçabuk istedikleri gibi şerri de acele verseydi, süreleri hemen bitmiş olurdu. Fakat biz, bize kavuşmayı ummayanları, azgınlıkları içinde şaşkın bir halde bırakırız.
- 12.** İnsana bir sıkıntı dokunduğu zaman, yan yatarken, otururken veya ayakta iken bize yalvarır yakarır. Fakat biz ondan sıkıntısını kaldırıncâ, sanki başına gelen sıkıntıdan ötürü bize hiç yalvarmamışa döner. İşte böylece haddi aşanlara yapmakta oldukları şeyler hoş gösterilmiştir.

13. Andolsun ki, sizden önce nice nesilleri zulmettikleri zaman helâk ettik. Peygamberleri kendilerine apaçık delillerle geldiği halde, onlar iman etmemişlerdi. İşte biz günahkârlar topluluğunu böyle cezalandırırız.

14. Sonra onların ardından sizi yeryüzünde halife (onların yerine geçen)ler yaptık ki, bakalım nasıl davranacaksınız?

15. Onlara âyetlerimiz açık açık okunduğu zaman, bize kavuşmayı ummayanlar: "Bize bundan başka bir Kur'an getir, veya bunu değiştir." dediler. De ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem mümkün değildir. Ben ancak bana vahyedilene tâbi olurum. Şüphesiz ki eğer ben Rabbime isyan edersem, büyük günün azabından korkarım."

16. Resulüm! De ki: "Eğer Allah dileseydi onu size okumazdım. Allah da onu size bildirmezdi. Bundan önce içinizde bir ömür boyu kalmıştım. Hiç düşünmüyor musunuz?"

17. Allah'a karşı yalan uydurandan veya O'nun âyetlerini yalanlayanlardan daha zâlim kim olabilir? Şu bir gerçektir ki suçlular aslâ iflâh olmazlar.

18. Onlar Allah'ı bırakıp kendilerine ne zarar ne de fayda vermeyen şeylere taparlar ve: "Bunlar Allah katında bizim şefaathçılarımızdır." derler. De ki: "Siz Allah'a göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?" Allah onların koştukları ortaklardan yüce ve münezzehtir.

19. İnsanlar ilk önce bir tek ümmet idiler, sonradan ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden ezelde bir takdir geçmemiş olsaydı, ihtilâfa düştükleri şeyler hakkında hüküm çoktan verilmiş olurdu.

20. Derler ki: "Ona Rabbinden bir âyet (mucize) indirilmeli değil miydi?" De ki: "Gayb ancak Allah'ındır. Bekleyin! Doğrusu ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

21. Kendilerine dokunan bir sıkıntıdan sonra insanlara bir rahmet tattırsak, hemen âyetlerimiz hakkında bir tuzak düşünürler. De ki: "Allah'ın tuzağı daha çabuktur." Şüphesiz ki kurduğunuz tuzakları elçilerimiz yazıyorlar.

22. Sizi karada ve denizde gezdiren O'dur. Hatta siz gemilerde bulunduğunuzda ve o gemiler içindekileri alıp tatlı bir rüzgârla giderken ve tam onunla sevindikleri bir sırada, o gemilere şiddetli bir fırtına gelip çatar. Her yerden onlara dalgalar gelmeye başlar ve tamamen kuşatıldıklarını (bir daha kurtulamayacaklarını) sanırlar. İşte o zaman dini yalnız Allah'a halis kılarak (ihlâsla) O'na duâ ederler. "Andolsun, eğer bizi buradan kurtarırsan muhakkak ki şükredenlerden olacağız." derler.

23. Fakat Allah onları kurtarıncaya, yeryüzünde haksız yere azgınlık etmeye başlarlar. Ey insanlar! Sizin azgınlığınız ancak kendi aleyhinizedir. Dünya hayatının zevkünden bir süre istifade edersiniz. Sonunda dönüşünüz bize olacaktır. Biz de o zaman size bütün yaptıklarınızı haber veririz.

24. Dünya hayatı tıpkı gökten indirdiğimiz yağmura benzer. O yağmurla insan ve hayvanların yiyerek beslendikleri bitkiler bol bol yetişir; yeryüzü renk renk, çeşit çeşit mahsullerle süslenir. Yerin sahipleri bütün bunlara malik olduklarını sandıkları bir sırada, geceleyin veya gündüzün birden emrimiz geliverir de, orayı hiçbir şey bitirmemiş çeviririz. İşte biz âyetlerimizi, düşünen insanlar için böylece apaçık beyan ederiz.

25. Allah esenlik yurdu olan cennete çağırır, dilediğini doğru yola eriştirir.

26. Güzel amellerde bulunanlara daha güzel karşılık, bir de fazlası vardır. Onların yüzlerine ne bir kara bulaşır, ne de zillet. İşte onlar cennetliklerdir, orada ebedî kalacaklardır.

27. Kötülükleri yapanlara gelince, kötülüğün cezası kendi mislidir. Onları zillet kaplar. Onları Allah'tan koruyacak hiç kimse bulunmaz. Onların yüzleri sanki karanlık geceden bir parçaya bürünmüştür. İşte bunlar da cehennemliklerdir. Orada ebedî kalacaklardır.

28. O gün onların hepsini bir araya toplarız. Sonra da Allah'a ortak koşanlara: "Siz ve ortaklarınız yerlerinizde durun!" deriz. Böylece aralarını tamamen ayırırız. Koştukları ortakları: "Siz bize tapmıyordunuz." derler.

29. "Bizimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Sizin bize tapınmanızdan tamamen habersizdik."

30. Orada herkes geçmişte yaptıklarıyla imtihan verir ve gerçek sahipleri olan Allah'a döndürülürler. Uydurdukları şeyler kendi kendilerinden kaybolup gider.

31. De ki: "Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Kulak ve gözlerin sahibi kimdir? Diriyi ölüden, ölüyü de diriden çıkaran kimdir? Her işi düzenleyen kimdir?" "Allah" diyecekler. De ki: "O halde O'na karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

32. İşte gerçek Rabbiniz Allah budur. Gerçeğin dışında sadece sapıklık vardır. Öyle ise nasıl olup da döndürülüyorsunuz?

33. Böylece hak dinden çıkmış fâsiklara Rabbinin kelimesi şöyle gerçekleşti: Onlar artık imana gelmezler.

34. De ki: "Allah'a eş tuttuğunuz ortaklarınız içinde, ilk defa yaratacak, sonra da bu yaratmayı tekrar edecek olan var mı?" De ki: "Allah önce yaratır, sonra da yaratmayı tekrar îâde eder. Nasıl da döndürülüyorsunuz?"

35. De ki: "Sizin ortak koştuklarınızdan Hakk'a iletecek olan var mıdır?" De ki: "Allah'tır Hakk'a ileten. O halde Hakk'a ileten mi uyulmaya daha lâyıktır, yoksa hidayet verilmedikçe kendi kendine doğruyu bulamayan mı daha lâyıktır? Ne oluyor size? Nasıl hüküm veriyorsunuz?"

36. Onların çoğu zanna uyarlar. Gerçekte ise zan hakikat karşısında hiçbir şey ifade etmez. Şüphesiz ki Allah onların yaptıklarının tamamını bilmektedir.

37. Bu Kur'an Allah'tan başkası tarafından uydurulmuş değildir. Fakat o, kendinden öncekileri tasdik eder ve Kitab'ı uzun uzun açıklar. Onda hiçbir şüphe yoktur. O âlemlerin Rabbindendir.

38. Yoksa onlar: "Onu kendisi uydurdu." mu diyorlar? De ki: "Eğer sizler doğru iseniz, Allah'tan başka gücünüzün yettiklerini çağırın da, onun benzeri bir sûre getirin."

39. Hayır! Onlar ilmini kavrayamadıkları ve henüz te'vili kendilerine gelmemiş olan bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de aynı şekilde yalanlamışlardı. Bak! Zâlimlerin sonu nasıl oldu?

40. Aralarında ona (Kur'an'a) inanan da vardır, inanmayan da vardır. Rabbin fesat çıkaranları en iyi bilendir.

41. Seni yalanlayanlara de ki: "Benim yaptığım bana, sizin yaptığınız sizedir. Siz benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptığınızdan uzağım."

42. İçlerinden sana kulak verip dinleyenler eksik değildir. Fakat sağırlara sen mi duyuracaksın? Hele akıllarını da kullanmıyorlarsa!

43. İçlerinden sana bakanlar da vardır. Fakat körlere sen mi doğru yolu göstereceksin? Üstelik de hiç görmüyorlarsa!

44. Allah insanlara zerrece zulmetmez. Fakat insanlar kendi kendilerine zulmederler.

45. Onları diriltip bir araya getirerek toplayacağı gün, sanki dünyada gündüz bir saat kalmış gibi olurlar. Kendi aralarında birbirlerini tanırlar. Allah'ın karşısına çıkmayı yalanlayanlar en büyük ziyana uğramışlardır. Zaten onlar doğru yolu bulamamışlardı.

46. Onlara vâdettiğimiz azabın bir kısmını sana göstersek de veya seni alsak da, onların dönüşü bize olacaktır. Sonra Allah onların yaptıklarına da şâhittir.

47. Her ümmetin bir peygamberi vardır. Peygamberleri onlara gelince, aralarında adaletle hükmedilir ve onlara aslâ zulmedilmez.

48. Onlar: "Eğer doğru sözlü iseniz bu vaad ne zaman gerçekleşecek?" derler.

49. De ki: "Allah'ın dilemesi dışında ben kendime ne bir zarar, ne de bir menfaat verme gücüne sahip değilim." Her ümmetin (hayatlarının son bulacağı) belirli bir eceli vardır. Ecelleri gelince ne bir an geri kalırlar, ne de öne geçebilirler.

50. De ki: "Allah'ın azabı size geceleyin veya gündüzün gelirse ne yaparsınız? Söyleyin! Suçlular ondan hangisini istemekte acele ediyorlar?"

51. O azap başınıza geldikten sonra mı O'na inanacaksınız? Şimdi mi? Hani siz onu acele istiyordunuz?

52. Sonra o zâlimlere: "Ebedî azabı tadın! Kazanmakta olduğunuz şeylerden başkası ile mi cezalandırılacaksınız?" denilir.

53. "O (azap) gerçek midir?" diye senden haber sorarlar. De ki: "Evet! Rabbime andolsun ki, o şüphesiz gerçektir ve siz âciz bırakamazsınız."

54. Nefsine zulmeden herkes, yeryüzünde ne varsa kendisinin olsaydı, onu fedâ etmek isterdi. Azabı gördükleri zaman da pişmanlıklarını gizlemeye çalışırlar. Aralarında adaletle hükmolunur ve onlara zulmedilmez.

55. İyi bilin ki, göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. İyi bilin ki Allah'ın vaadi gerçektir, fakat onların çoğu bilmezler.

56. Dirilten de öldüren de O'dur. Siz O'na döndürülüp götürüleceksiniz.

57. Ey insanlar! Size Rabbinizden bir öğüt, hastalanmış gönüllere bir şifâ ve müminler için hidayet rehberi ve rahmet gelmiştir.

58. De ki: "Ancak lütfu ve rahmetiyle, evet işte asıl bunlarla sevininler. Bu, onların toplayıp biriktirdiklerinden daha hayırlıdır."

59. De ki: "Allah'ın size indirdiği, sizin bazılarını haram bazılarını helâl kıldığınız rızıklar hakkında ne dersiniz?" De ki: "Allah mı size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?"

60. Allah'a karşı yalan uyduranların kıyamet günü hakkındaki zanları nedir? Şüphesiz ki Allah insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat onların çokları şükretmezler.

61. Ne yaparsan yap, Kur'an'dan ne okursan oku ve siz ne yaparsanız yapın, yaptıklarınıza daldığınızda, mutlaka biz üzerinize şahidiz. Yerde ve gökte hiçbir zerre Rabbinden gizli değildir. Bundan daha küçüğü ve daha büyüğü yoktur ki, apaçık bir kitapta (Levh-i mahfuz'da) bulunmasın.

62. İyi bilin ki, Allah'ın veli kulları için hiçbir korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklar.

63. Onlar iman edip takvâya ermiş olanlardır.

64. Dünya hayatında da ahirette de onlar için müjdelere vardır. Allah'ın verdiği sözlerde aslâ değişme yoktur. Bu en büyük saâdetin tâ kendisidir.

65. Resulüm! Onların sözleri seni üzmesin. Çünkü bütün izzet yalnız Allah'ındır. O işitendir, bilendir.

66. İyi bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar, gerçekte şirk koştuklarına uymazlar. Doğrusu onlar yalnızca zanna uyarlar ve onlar sadece yalan söylerler.

67. Geceyi sizin dinlenmenize elverişli, gündüzü de aydınlık yapan O'dur. Şüphesiz ki bunda işitebilen bir topluluk için ibretler vardır.

68. "Allah çocuk edindi." dediler. Haşâ! O bundan münezzektir. O müstağnidir. Göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur. Elinizde O'nun çocuk edindiğine dair hiçbir delil yoktur. Allah hakkında bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?

69. De ki: "Allah'a karşı yalan uyduranlar aslâ iflâh olmazlar."

70. Onlar dünyada biraz geçinir, sonra bize dönerler. Sonra da inkârlarından dolayı onlara şiddetli azap tattırırız.

71. Resulüm! Onlara Nuh'un haberini oku. Hani o kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Eğer benim aranızda duruşum ve Allah'ın âyetleri ile öğüt verişim size ağır geliyorsa, ben yalnız Allah'a dayanıp güvenmişimdir. Siz de ortaklarınızla toplanıp elbirliği edin ve yapacağınızı kararlaştırın. Öyle ki, işiniz size sonradan hiçbir tasa vermesin. Sonra da hükmünüzü bana uygulayın ve bana mühlet de vermeyin."

72. "Eğer yüz çevirirseniz, zaten ben sizden bir ücret istemedim ki, benim ücretim Allah'a âittir ve ben müslümanlardan olmakla emrolundum."

73. Onu yalanladılar. Biz de hem onu hem de gemide onunla beraber bulunanları kurtardık ve onları (yeryüzünde) halifeler kıldık. Âyetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Uyarılıp da söz dinlemeyenlerin sonlarının nasıl olduğuna bir bak!

74. Sonra onun ardından kendi kavimlerine peygamberler gönderdik. Onlara apaçık deliller getirdiler. Fakat onlar daha önce yalanladıklarına iman edecek değillerdi. Haddi aşanların kalplerini işte böyle mühürleriz.

75. Sonra onların ardından da Musa ile Harun'u âyetlerimizle Firavun'a ve ileri gelenlerine gönderdik. Fakat onlar büyüklük tasladılar ve günahkâr bir kavim oldular.

76. Katımızdan kendilerine hak geldiği zaman: "Doğrusu bu apaçık bir sihirdir." dediler.

77. Musa onlara dedi ki: "Size gelen hak için böyle mi söylüyorsunuz? Bu bir sihir midir? Sihirbazlar zaten iflâh olmazlar."

78. Dediler ki: "Babalarımızı üzerinde bulduğumuz yoldan bizi çevirmek için ve bu yerin büyükleri siz olasınız diye mi geldiniz? Biz size inanacak değiliz."

79. Firavun dedi ki: "Bütün bilgin sihirbazları bana getirin!"

80. Sihirbazlar gelince Musa onlara: "Ne atacaksanız atın!" dedi.

81. Onlar iplerini atınca Musa dedi ki: "Bu sizin yaptığınız sihirdir. Fakat Allah onu boşa çıkaracaktır. Allah bozguncuların işini elbette düzeltmez."

82. "Günahkârlar istemese de Allah, sözleriyle hakkı ortaya çıkaracaktır."

83. Firavun'un ve erkânının fenalık yapmasından korktukları için kavmin bir kısım gençleri dışında, kimse Musa'ya iman etmedi. Çünkü Firavun yeryüzünde ululuk taslayan (bir zorba) ve o gerçekten aşırı gidenlerden idi.

84. Musa kavmine: "Ey kavmim! Eğer siz gerçekten Allah'a inanıyorsanız ve teslim olmuşsanız sadece O'na güvenin." dedi.

85. Onlar da dediler ki: "Biz Allah'a güvendik. Ey Rabbimiz! Bizi zâlimler gürûhunun fitnesine maruz bırakma!"

86. "Ve bizi rahmetinle kâfirler gürûhundan kurtar!"

87. Biz de Musa ve kardeşine: "Kavminiz için Mısır'da evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınacak yer yapın, namaz kılın. Müminleri müjdele!" diye vahyettik.

88. Musa dedi ki: "Ey Rabbimiz! Doğrusu sen Firavun ve erkânına bu dünya hayatında debdebeler, servetler verdin. Rabbimiz! Senin yolundan insanları saptırsınlar diye mi? Ey Rabbimiz! Onların mallarını yok et. Kalplerini sık. Çünkü onlar can yakıcı azabı görmedikçe iman etmezler."

89. Allah: "Duânız kabul olundu. İkiniz de doğru yolda devam edin ve bilmezlerin yoluna aslâ uymayın." dedi.

90. İsrâiloğullarını denizden geçirdik. Firavun ve askerleri de zulmetmek ve mahvetmek üzere arkalarına düştü. Nihayet Firavun boğulacağı anda: "İsrâiloğullarının inandığı Allah'dan başka ilâh olmadığına inandım. Artık ben de Müslümanlardanım." dedi.

91. Şimdi mi inandın? Oysa daha önce başkaldırılmış, bozgunculardan olmuşsun.

92. Senden sonrakilere bir ibret teşkil etmesi için, bugün senin cesedini kurtaracağız (sahilde bir tepeye atacağız). Doğrusu insanların çoğu âyetlerimizden habersizdirler.

93. Andolsun ki biz İsrâiloğullarını güzel bir yurda yerleştirdik ve onları temiz ve hoş nimetlerle rızıklandırdık. Kendilerine ilim gelinceye kadar ayrılığa düşmediler. Şüphesiz ki

Rabbin kıyamet günü, aralarında ihtilaf etmekte oldukları şeyler hakkında hükmünü verecektir.

94. Resulüm! Eğer sana indirdiğimizden şüphe ediyorsan, senden önce kitap okuyanlara sor! Andolsun ki hak sana Rabbinden gelmiştir. Sakın şüphe edenlerden olma!

95. Sakın Allah'ın âyetlerini yalan sayanlardan olma! Yoksa ziyana uğrayanlardan olursun.

96. Doğrusu Rabbinin söz verdiği azabı hak edenler iman etmezler.

97. Kendilerine (istedikleri) bütün âyetler (mucizeler) gelmiş olsa bile, elem verici azabı görünceye kadar (inanmazlar).

98. (Azap geleceği vakitte) iman edip de imanı kendisine fayda sağlayan bir memleket halkı varsa, şüphesiz ki Yunus'un kavmidir. İman ettiklerinde kendilerinden dünya hayatındaki rüsvaylık azabını kaldırdık ve onları bir süre daha (bu dünyada) faydalandırdık.

99. Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin hepsi elbette iman ederlerdi. Öyle iken iman etmeleri için insanları sen mi zorlayacaksın?

100. Allah'ın izni olmadan hiçbir kimsenin iman etmesi mümkün değildir. O, murdarlığı akıllarını kullanmayanlara verir.

101. De ki: "Göklerde ve yerde neler var, baksanıza!" Fakat inanmayan bir topluluğa âyetler ve uyarılar fayda sağlamaz.

102. Onlar kendilerinden önce gelip geçenlerin başlarına gelen günlerin benzerlerinden başkasını mı bekliyorlar? De ki: "Bekleyin! Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

103. Sonra biz peygamberlerimizi ve iman edenleri kurtarıyoruz. Böylece iman edenleri kurtarmak bizim üzerimize haktır.

104. De ki: "Ey insanlar! Eğer benim dinimden şüphede iseniz, ben Allah'ı bırakıp da sizin taptıklarınıza ibadet etmem. Ancak sizi öldürecek olan Allah'a ibadet ederim. Bana müminlerden olmam emrolundu."

105. Ve: "Yüzünü hanif (muvaahhid) olarak dine çevir. Sakın müşriklerden olma!" diye (emredildi).

106. Allah'ı bırakıp da sana fayda ve zarar vermeyecek şeylere tapma. Eğer bunu yaparsan, hiç şüphesiz ki sen mutlaka zâlimlerden olursun.

107. Eğer Allah sana bir zarar bir sıkıntı verirse, onu senden kaldıracak O'dur. Eğer sana bir hayır ve iyilik dilerse, lütfuna kimse mâni olamaz. O bunu kullarından dilediğine eriştirir. O çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

108. De ki: "Ey insanlar! Size Rabbinizden hak gelmiştir. Artık kim hidayeti kabul ederse, o ancak kendi iyiliği için hidayete ermiş olur. Kim de saparsa, o da ancak kendi zararına sapmış olur. Ben sizin üzerinize vekil değilim."

109. Sana vahyedilene uy. Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

[Sûre 11](#)

| [Alfabetik Sıraya Göre Sûrelerin Fihristi](#) |
| [Kur'an-ı Kerimdeki Sırasına Göre Sûrelerin Fihristi](#) |
| [Yayınlarımız](#) | [Ana Sayfa](#) |